Zaterdag, 13 Maart 1943 | DAGBLAD | 60ste Jaargang, No. 3850

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel.: 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Hevige gevechten om Charkov.

Russisch offensief bij Vyazma voortgezet.

Essen nogmaals door de Raf geteisterd.

Aanval bij daglicht op Rouaan door Vliegende Forten.

RUSSEN VEROVEREN VYAZMA.

Een speciaal Russisch communiqué, gelijk opgevangen door de Russische luisterdienst te Londen, luidt:

„Op 12 Maart hebben onze troepen onder bevel van Generaal Sokolovsky de stad en het spoorwegstation Vyazma bestormd en veroverd. Bij de strijd om de stad Vyazma hebben onze troepen het volgende buitgemaakt: 8 vliegtuigen, 83 tanks, 69 kanonnen van verschillend kaliber, 222 machinegeweren, 565 lorries en tractors, 57 locomotieven, 515 wagons, een grote hoeveelheid granaten, patronen en ander oorlogsmateriaal, dat nog geteld wordt. De vijand verloor alleen reeds in doden meer dan 9000 officieren en manschappen.

Bij deze strijd hebben de troepen onder Luitenant-Generaal Gordov en Luitenant-Generaal Polenov zich biezonder onderscheiden. De eersten, die in de stad doordrongen, waren de eenheden onder Kolonel Peter en Kolonel Kolonel Yabrokov" (Londen, (AP) 12.3)

DE TOESTAND BIJ CHARKOV.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

Waarnemers te Moskou hadden reden te geloven, dat het oprukkende Russische leger de stad Vyazma bezet hebben. Deze stad ligt [illegible] van Moskou en was eens een van de krachtigste Duitse sterktepunten bij Smolensk. Deze veronderstelling wordt evenwel door geen enkel officieel bericht bevestigd. Vyazma vormt de laatste hoek van de beroemde Duitse driehoek Velikie Luki — Rzhev — Vyazma. De val van de stad zou een snelle opmars betekenen naar Smolensk, zowel van het Oosten uit als van het Noord-Oosten. Door hun bezetting van Bely bevinden de Russische troepen zich reeds op ongeveer 120 kilometer van Smolensk.

Wat het Zuidelijke krijgstoneel betreft, hier moeten de Russen een hevige verdedigingsstrijd voeren voor het bezit van Charkov, de sleutelverbinding naar de Centrale en Oostelijke Oekraïne. Ofschoon de berichten van dat front zeiden, dat de Russen den vijand heviger laten doodbloeden naar gelang hij verder voortrukt, gaf het officiële communiqué toe, dat de overmachtige vijand de Sovjet-troepen heeft teruggedrongen in de slag, die thans ten Westen van de stad voortwoedt. De nazies, aldus het communiqué, streven er met alle macht naar om naar de stad door te breken.

Het middagcommuniqué der Russen maakte bekend, dat een machtige strijdmacht van tanks en voetvolk de Russische stellingen ten Westen van Charkov aanviel. Men beweerde evenwel, dat de Duitse aanval werd teruggeslagen met een verlies van negen Duitse tanks. Er is reden om aan te nemen, dat de toestand daar zeer ernstig is, nu de Duitsers wat manschappen betreft een grote overmacht hebben en die kracht aanwenden aan een nauw front. Alle berichten wijzen er evenwel op, dat de Russen nog fesm standhouden tegen de ontzettende aanvallen ten Westen en Zuid-Westen van de stad.

Aan het Centrale front boekten de Russen evenwel grote successen gedurende de laatste 24 uur. Verscheidene steden en dorpen ten Zuid-Westen van Gzhatsk langs de weg naar Vyazma werden door de Sovjets veroverd, waarbij men veel Duis materiaal buit maakte.

„Izvestia" zeide, dat kleine groepen van Russische soldaten voortrukten en zich een weg baanden in de nederzettingen, waarna men den vijand bezig hield totdat de hoofdmacht van het Russische leger naderde.

In het Noord-Westen van Rusland langs het Ilmen-meer behaalde de Sovjets ook verschillende successen. „Pravda" zeide, dat de nazies het ijs dat het meer bedekte in de lucht deden springen, teneinde de Russische opmars tegen te houden; de Russen staken het meer over en vielen den vijand in de rug aan.

Volgens „Rode Ster" ontmoetten de Russen hevige tegenstand ten Westen van Sevsk en bij Bely, Orel en Bryansk. De Duitsers vielen hier aan met een grote strijdmacht van tanks en probeerden de Russische wiggen in hun linies te verwijderen.

Van de Kuban wordt gemeld, dat de Russen nog steeds voortrukken en nog meer nederzettingen op de Duitsers veroveren. Hier zou de opmars gericht zijn naar Novorossisk, de Russische marine-basis langs de Zwarte Zee (Moskou, (AP) 12.3).

DUITSERS MELDEN VEROVERING VAN CHARKOV.

Radio-Berlijn zond een bericht uit van het „Internationale Inlichtingenbureau" volgens hetwelk de nazies Charkov opnieuw bezet hebben. Het Internationale Inlichtingenbureau is een Duits propaganda nieuwsagentschap, dat het DNB aanhaalt, wanneer het zaken betreft, die men niet op zijn volle verantwoordelijkheid wil nemen. De uitzending, die werd opgevangen door de Associated Press, zeide, dat de nazies alweer staan op het rode plein van deze staal-stad.

Charkov werd door de Duitsers ontruimd bij het grote Russische offensief op 16 Februari jl. De radio zeide, dat Duitse tankformaties tot in het midden van de stad doordrongen. „Drie Rus- [illegible] Zuiden, ten Zuid-Oosten en ten Zuid-Westen van de stad uitgeroeid", aldus de uitzending. De bekendmaking, dat de Duitsers Charkov bezet hebben, kwam enige uren later dan het bericht, dat zij Vyazma, hun laatste sterktepunt ten Westen van Moskou, hadden opgegeven (Londen, (AP) 12.3).

EEN OVERZICHT VAN HET RUSSISCHE FRONT.

Edward Ball seint uit Londen:

Vyazma viel voor de Russische legers van het middenfront, die 9000 nazies doodden om de voornaamste versperring op de weg naar Smolensk — 160 kilometer verder — op te ruimen. Meer naar het Zuiden woedde intussen de derde slag om Charkov met al de furie van de strijd om Stalingrad.

De verovering van Vyazma werd bekend gemaakt in een speciaal Russisch communiqué, dat door de radio van Moskou werd uitgezonden. De Russen gaven tevens toe, dat zij zich terugtrokken ten Westen van de grote stad in de Oekraïne, doch verklaarden, dat hun linies intact bleven, niettegenstaande de ontzaggelijke bestoking van tanks en reserves, die naar Charkov waren gevoerd uit West-Europa.

Het Duitse Hoofdcommando beweerde, dat zijn troepen de stad bestormden en in bittere straatgevechten gewikkeld waren. Een propagandabericht van het Internationale Nieuwsagentschap, dat door Radio-Berlijn werd uitgezonden, zeide, dat Charkov heroverd werd. Dit bericht werd vervolgens evenwel gedisqualificeerd en in plaats daarvan werd gezegd: „Uiterst felle gevechten hebben nog voortgang in het Zuiden van Charkov."

Militaire waarnemers in Londen zeiden, dat de Russische tegenslagen bij Charkov werden goed gemaakt door de verovering van Vyazma, het laatste sterktepunt van de Hitlerieten tussen Moskou en Smolensk. Zelfs indien de Duitsers Charkov zouden heroveren — zo waren deze waarnemers van mening — dan zou het verlies van Vyazma en de daaropvolgende bedreiging voor Smolensk betekenen, dat het gehele Duitse front in ernstig gevaar werd gebracht.

Charkov heeft veel van zijn betekenis verloren voor de Duitsers, aldus deze zegslieden, die hun namen geheim wilden houden. De voornaamste waarde van de stad is die van een krachtige basis in het Zuiden met schitterende winterkwartieren en grote opslagplaatsen met voedsel en munitie.

Al deze werden vernield of [illegible] door de Russen, toen zij de [illegible] stad drie weken geleden namen. Charkov was het toneel van een ontzaggelijke slag op 29 October 1941, toen de Duitsers 120.000 man aan doden en gewonden offerden om het te nemen. Het was de maalstroom van grote botsingen gedurende de vorige lente, toen de Russen tegenaanvallen deden, maar de stad niet konden bereiken. De Duitsers gebruikten haar toen als een uitgangspunt voor het offensief, dat tenslotte bij Stalingrad en bij de Groznyolievelden in de Caucasus tot stand kwam.

De kostbare pogingen van de Duitsers om het verkeerscentrum in de Oekraïne te heroveren kan betekenen, dat zij het willen gebruiken voor een nieuw — en waarschijnlijk laatste — offensief om hun plannen te verwezenlijken. Deze zijn om Rusland in het Zuiden te halveren door naar de Caspische Zee op te rukken en langs de Wolga op te trekken teneinde Moskou van achteren te nemen. Het is echter de vraag of de Duitsers voldoende manschappen en materiaal hebben om zulk een gerekte linie te kunnen onderhouden.

Ervaren krijgslieden wijzen erop, dat zij het eens trachten te doen en beloond werden met de ramp van Stalingrad. Men gaf evenwel toe, dat de terugkeer van de Duitsers naar Charkov van belangrijke waarde zal zijn voor het moreel van het Duitse leger en behulpzaam voor het psychologisch effect op de burgerbevolking (Londen, (AP) 12.3).

VLIEGENDE FORTEN BOMBARDEREN ROUAAN.

Gordon Tait seint uit Londen:

Voor de tweede maal binnen een week vielen zware Noordamerikaanse bommenwerpers het spoorweg- en bevoorradings-centrum Rouaan in Frankrijk aan. De aanval volgde op de hevige bestoking, waaraan de Royal Airforce in de afgelopen nacht Stuttgart in het Zuid-Westen van Duitsland blootstelde. Geëscorteerd door zwermen van Spitfires lieten de Noordamerikaanse vliegtuigen hun bommen vallen op olietanks en rangeerterreinen te Rouaan, met het doel de belangrijke Duitse spoorwegverbindingen, die naar de kust leiden, te ontwrichten. Geen enkel Noordamerikaans vliegtuig ging verloren, zo zeide de bekendmaking. De escorterende Spitfires vernielden 3 vijandelijke jagers.

De vliegers meldden voltreffers op een opeenhoping van duizend vrachtwagens, terwijl zij branden stichtten in grote olietanks in de omgeving.

De Duitse Fockewulfs en Messerschmitts werden zo ver van de aanvallers gehouden, dat zij nauwelijks gezien konden worden tussen de reusachtige zwermen van Spitfires, die de bommenwerpers van alle zijden dekten.

Slechts enkele uren na de aanval op Stuttgart kwam die op Rouaan. De Britse bommenwerpers — zo werd medegedeeld — hebben in de nacht een pad van verwoesting geploegd door Stuttgart. 11 Bommenwerpers keerden niet van de nachtelijke aanval terug. Het was de achtste bestoking van Duitsland binnen elf nachten in Maart. Het Duitse communiqué gaf „grote schade" en ongevallen toe in Stuttgart.

De andere aanvallen van deze maand op Berlijn, Hamburg, Essen, München en Neurenberg werden ook officieel bestempeld als hevig. De waarnemers zeggen, dat de Duitse steden thans harder werden getroffen dan dit ooit het geval was met Londen. Want door de Royal Airforce wordt een gemiddelde van 500 ton per aanval geworpen.

De verschrikkelijke Geallieerde luchtaanvallen bewogen de Luftwaffe ertoe met grotere kracht dan gedurende de laatste weken het geval was uitvallen naar Engeland te doen. Gedurende de laatste 24 uur zond men 74 vliegtuigen naar verscheidene punten. 13 Daarvan werden vernield en verschillende andere beschadigd.

Ongeveer 25 Duitse vliegtuigen deden in de nacht een aanval op een stad aan de Noordoostelijke kust. Volgens de Duitse radio zou deze stad Newcastle zijn.

Twee dozijn Fockewulfs braken door krachtige defensies heen om in de morgen de voorsteden van Londen te bombarderen en te beschieten. 12 Gevechtsbommenwerpers en 12 gevechtsvliegtuigen bereikten de omliggende districten van de stad. 5 Daarvan werden echter neergeschoten. De aanvallers beschoten 3 treinen, enkele bussen en straten met kanon- en machinegeweervuur en wierpen een klein aantal bommen. Op zijn minst 20 personen werden gedood en vele gewond (Londen, (AP) 12.3).

ESSEN AANGEVALLEN.

Officieel werd medegedeeld, dat Essen in de afgelopen nacht wederom zeer hevig werd aangevallen. De eerste berichten geven te kennen, dat de Krupp-fabrieken nog meer ernstige schade leden. 23 Bommenwerpers gingen verloren. Het Ministerie van Luchtvaart zeide: „De luchtverdediging was aanmerkelijk versterkt sedert de laatste aanval en het hevige afweervuur was zuiver. Er waren ook talrijke zoeklichten. 23 Onzer bommenwerpers gingen verloren, doch dit belette niet dat onze aanval werd uitgevoerd met de grootste vastberadenheid. Naar gelang het gewicht der geconcentreerde aanval werd gevoeld, werd het afweervuur zwakker en de kanonnen en zoeklichten rond de doelwitten weifelden. Al de bemanningen van de vliegtuigen waren enthousiast in haar rapporten" (Londen, (AP) 13.3).

Het nieuws van vandaag.

De derde slag om Charkov is thans tot een hoogtepunt gekomen aangezien de Duitsers belangrijke reserves in de strijd geworpen hebben in een poging dit belangrijke spoorwegcentrum te heroveren. Volgens Berlijn zou reeds in de straten van de stad gevochten worden, maar het Russisch middagcommuniqué van heden zegt, dat de verwoede aanvallen van de nazies ten Westen van de stad werden afgeslagen. De nazies blijven echter aanvallen niettegenstaande hun ontzaggelijke verliezen in manschappen en materiaal. Met de herovering van de grote industrie-stad zouden zij namelijk het zakkende moreel van het Duitse leger en het Duitse volk ten zeerste ondersteunen (blz. 1).

Ten Westen van Vyazma zetten de Russen hun offensief voort. De stad is vrijwel geheel verwoest door de terugtrekkende Vandalen. Niets wat van historische waarde was, werd ontzien, aldus meldden de Russen (blz. 3).

De Raf deed in de afgelopen nacht een nieuwe zeer hevige geconcentreerde aanval op Essen, waar de befaamde Krupp-fabrieken gezeteld zijn. Nog meer schade werd toegebracht aan de stad, die toch reeds ernstig gehavend was. De Duitse verdediging was versterkt en de Britten moesten de prijs van 23 bommenwerpers betalen.

De Duitsers deden in de nacht ook weer aanvallen op Groot Britannië. Ongeveer 25 nazie-vliegtuigen vlogen naar Engeland, maar het schijnt, dat niet meer dan de helft boven land kwam (blz. 1).

De haven van Palermo op Sicilië werd in de nacht van 11 op 12 Maart aangevallen door middelzware bommenwerpers van het commando in het Midden-Oosten. Belangrijke schade werd aangericht (blz. 3).

Overdag deden Noordamerikaanse bommenwerpers gisteren een krachtige aanval op Rouaan in Frankrijk. De bommenwerpers, die uitstekend door Spitfires beschermd werden, keerden alle naar hun bases in Engeland terug (blz. 3).

In Noord-Afrika hebben nog steeds patrouille-activiteiten plaats. De verliezen van Rommel bij zijn laatste uitval in het Zuiden zijn bekend gemaakt (blz. 3).

Het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden keurde een wet goed, waardoor het maximum van $ 25.000 netto-inkomen per jaar wordt verwijderd voor personen, die vóór de oorlog een groter inkomen hadden (blz. 3).

Een artikel over „Patriotisme" van een der grootste nationale figuren in België tijdens Wereldoorlog I, wijlen Desiderius Cardinaal Mercier, staat op blz. 1. En onder het Nederlands Nieuws op blz. 4 drukken wij heden een brief af uit bezet Nederland, die een beeld geeft van de toestand omstreeks eind 1942.

PATRIOTISME

door

Wijlen Desiderius Cardinaal Mercier.

Een land is niet een louter samenraapsel van individuen of gezinnen, die samenleven op dezelfde grond en die aan elkander verbonden zijn door nabuur- of handelsbetrekkingen en die zich dezelfde gebeurtenissen herinneren, onverschillig of zij verheugend dan wel droevig zijn. Neen, een land is een genootschap van geesten, die zich in de dienst stellen van een maatschappij-ordening, welke ten koste van alles, zelfs van het bloed, moet worden gewaarborgd, naargelang degenen, wien het lot ervan is toevertrouwd, mochten bepalen. Omdat zij van dezelfde geest bezield waren, leidden hun medeburgers in het verleden hetzelfde leven. En als gevolg van de tradities van genen, zullen dezen dit in de toekomst ook doen in hun gemene aspiraties en verwachtingen.

Daar patriotisme de kern vormt van binnenlandse eenheid en orde, werd het door de nobelste denkers van het oude Hellas en Rome beschouwd als de meest verhevene van alle nauurlijke deugden.

Aristoteles, de prins van de heidense wijsgeren, hield, dat de belangeloosheid ten aanzien van de diensten van de stad (d.i. de Staat) het ideaal bij uitstek hier beneden is. De Christelijke godsdienst heeft evenwel van het patriotisme een wet gemaakt. Een goed Christen met noodgedwongen ook een goed patriot zijn. Het Christendom heeft het ideaal, gelijk dat door de heidense rede werd voorgesteld, veredeld, en terzelfdertijd duidelijk gemaakt, dat dit ideaal niet tot volle verwezenlijking kan komen, tenzij in het absolute.

Waaruit, zal men vragen, spruit deze algemene en onweerstaanbare drang van de ziel, die in één ogenblik alle prikkels van den mens samenkneedt in één enkele poging van samenhang en weerstand tegen de vijandelijke machten, welke een bedreiging vormen voor eenheid en onafhankelijkheid? Hoe kan men het verklaren, dat alle particuliere belangen ondergeschikt worden gesteld aan het gemeenschappelijk belang, zo gauw de noodklok luidt? Of waarom biedt eenieder zich aan ten offer? Het is onwaar, dat de staat noodzakelijk meer waarde bezit dan het gezin of het individu; want de staat bestaat slechts met het doel, dat het welzijn van het gezin en van het individu gediend worde. En is het niet waar, dat het vaderland een Moloch is op wiens altaar het leven van eenieder wettig kan worden geofferd? De ruwheid der heidense gewoonte en het despotisme van de Caesars hebben geleid tot de onjuiste mening — welke door het moderne militarisme weder in het leven is geroepen — dat de staat almachtig is en dat zijn willekeurige macht de wet rechtvaardigt. Neen, zegt de Christelijke godgeleerdheid, vrede is de wet, — vrede, welke de staat is, waar goede orde, gegrondvest op rechtvaardigheid, de norm is. Doch rechtvaardigheid zelf, van haar kant, is slechts absoluut, daar zij de uitdrukking is van de noodzakelijke verwantschap tussen God en mens en de mensen onderling.

Het voeren van een oorlog, slechts omwille van de oorlog, is daarom een misdaad. De oorlog is slechts te rechtvaardigen op grond, dat hij een noodzakelijk middel is om de vrede, zoals die werd uitgestippeld, te behouden. „Het is niet juist, zegt St. Augustinus, dat de vrede den mens slechts diene om zich ten oorlog voor te bereiden. Veeleer is een oorlog slechts wettig, wanneer hij de vrede verzekert".

In het licht van deze leer, welke St. Thomas tot de zijne maakte, heeft patriotisme een godsdienstig karakter. De belangen van het individu (zelfs zijn stoffelijk bestaan), van het gezin, van de politieke partij — de belangen van dit alles staan beneden het ideaal van patriotisme, daar dit ideaal in feite de wet is, welke absoluut is. Of anders gezegd: het ideaal van patriotisme is een algemene erkenning van de wet, zoals die aan het volk is opgelegd. Het is de nationale eer.

Er bestaat in werkelijkheid evenwel niets absoluut, tenzij God alleen. God alleen heerst over alle belangen en alle streven als gevolg van Zijn heiligheid en van de vrijmachtigheid van Zijn heerschappij.

Dienovereenkomstig, wanneer iemand de absolute noodzakelijkheid erkent om alle dingen ondergeschikt te maken aan wet, rechtvaardigheid, orde en waarheid, dan erkent hij impliciet de afhankelijkheid van alle dingen aan God. Wanneer onze arme soldaten op onze loftuitingen eenvoudigweg antwoorden „Wij hebben slechts onze plicht gedaan" of „Onze eer heeft ons ertoe gedreven" dan getuigen zij op hun eigen manier van het godsdienstige karakter van hun vaderlandsliefde. Wie gevoelt niet, dat patriotisme „iets geheiligds" is, en dat elke aanval op de nationale eer een soort heiligschennende profanatie is?

Kortelings vroeg mij een staf-officier of een krijger, die sneeft in dienst van een rechtvaardige zaak — gelijk de onze duidelijk bewezen is — een martelaar kan worden genoemd. Indien men dit woord gebruikt in zijn stricte theologische betekenis, dan is het antwoord negatief. De soldaat is geen martelaar, daar hij sterft met een wapen in zijn hand, in tegenstelling met den martelaar, die zich hulpeloos overlevert aan de gewelddaden van zijn vervolgers. Doch indien gij naar mijn mening vraagt betreffende het eeuwige welzijn van een dapper man, die vrijwillig zijn leven geeft om de eer van zijn land te verdedigen en ten einde de rechtvaardigheid te redden van de gewelddadigheden, die haar werden aangedaan, dan zal ik niet aarzelen te antwoorden, dat men er in het geheel niet aan kan twijfelen, dat Christus hem met de kroon voor militaire dapperheid zal belonen, en dat de dood, ondergaan in een Christelijke geest, het heil van die soldatenziel zal verzekeren. „Er bestaat geen groter liefde in den mens, heeft God gezegd, dan dat hij zijn leven geve voor zijn vrienden".

De soldaat, die zijn leven geeft om zijn geloofsbroeders te redden en om de haardsteden en altaren van zijn vaderland te beschermen, heeft deze edele soort liefde beoefend. Ik geef toe, dat hij misschien niet steeds de

morele waarde van zijn offer aan een nauwkeurige beschouwing heeft onderworpen. Doch moet men geloven, dat God van een dapper soldaat, die in een woedende strijd gewikkeld is, de methodische logica van den moralist of den godgeleerde eist? Wij bewonderen de heldenmoed van den soldaat. Wie kan eraan twijfelen, dat God erop neerziet met liefde?

Christen-moeders, weest trots op uw zonen. Gij hebt, misschien wel het meest, recht op onze eerbied. Ik zie u thans, in droefenis gedompeld, doch niettemin rechtop staand naast de Moeder der Smarten aan de voet van het kruis. Laat ons u terzelfdertijd, dat wij u ons medeleven betuigen, onze gelukwens aanbieden. Niet al uw en onze helden worden in de communiqué's genoemd, doch wij hebben het recht te hopen, dat hun zal worden geschonken de onsterfelijke kroon, die het hoofd der uitverkorenen siert. Want zo groot is de deugd van een volledige daad van liefde, dat zij een levenstijd van zonde kan te niet doen. In een oogwenk kan daardoor een dwalende ziel heilig worden.

Het moet voor ons een bron van Christelijke vertroosting zijn te weten, dat zij, die in welk leger ook dienen, — dus niet slechts aan onze zijde — en die te goeder trouw de bevelen van hun meerderen navolgen, door een zaak, welke naar hun mening rechtvaardig is, te dienen, voordeel kunnen trekken van de morele deugd van hun offer. Hoevelen zouden zich niet onder deze jonge mensen van 20 kunnen bevinden, die misschien niet de kracht zouden hebben gehad een goed leven te leiden, doch die, gedreven door een bewustzijn van patriottische plicht, de moed gevonden hebben thans op een goede manier te sterven.

Zeker zien wij, mijne broeders, dat God de hoogste gaven bezit om barmhartigheid en wijsheid te paren aan rechtvaardigheid; en het is duidelijk, dat wij ons ervan bewust moeten zijn, dat ofschoon de krijg een gesel is voor zover het ons aardse leven betreft, — een gesel inderdaad, van zulk een verwoestende kracht, dat wij de omvang van zijn invloed niet kunnen meten, — hij tevens een middel is tot reiniging van zielen, een middel van boetedoening en een trap, die velen in staat stelt de hoogten van patriottisme en Christelijke belangloosheid te beklimmen.

CURAÇAO

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale: Voetbal:** 10.15 Sithoc A — Tropiaals A: 16.30 Competitie 2e Klasse Sithoc — Ecuador (scheidsrechter Juliana).

14. uur Baseball: H.N.S. — Company A.

Voetbal Santa Rosa: C.S.R. — Hilversum.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van Zaterdag, 13 Maart 18 uur af tot Zondag 14 Maart 20 uur door den gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends, arts, Bargestraat, 53, telefoon No. 2140.

BUITENLAND.

HOOFDKWARTIER VAN NAZIE-PARTIJ IN MUENCHEN BESCHADIGD.

Een gezaghebbende Britse bron deelde mede, dat luchtfoto's hebben aangetoond, dat het Hoofdkwartier van de nazies in München, het zogenaamde „Bruine Huis", ernstig beschadigd werd in de aanval, die de Royal Airforce in de nacht van Dinsdag deed. Voorts zouden „verschillende belangrijke industriële objecten" beschadigd zijn. (Londen, (AP) 12.3).

RANTSOENEN IN DE VERENIGDE STATEN.

Irving Perlmeter seint uit Washington:

De Noordamerikaanse secretaris van Landbouw Wickard en de Prijs-administrateur Prentiss Brown maakten enige biezonderheden bekend omtrent de voedselrantsoenering in de Verenigde Staten.

Te beginnen met Maandag 29 Maart zullen rundvlees, schapenvlees en lamsvlees gerantsoeneerd worden op 2 pond per week. Verder zullen ook nog worden gerantsoeneerd boter, kaas, eetbare vetten en oliën en geconserveerde vis.

Harold Rowe van het bureau van de Prijsadministratie zeide, dat de Noordamerikaanse regering door deze maatregel hoopt de voedseltoestand in evenwicht te brengen als gevolg van de enorme voorraden, die werden verscheept naar de strijdkrachten en het land uitgingen krachtens de Leen- en Pachtwet. Rowe zeide, dat de toekenning van voedsel soepeler zal zijn dan de grenzen, die vroeger in deze maand werden vastgesteld wat betreft geconserveerde droge en bevroren vruchten en groenten. Hij verklaarde, dat het vleesrantsoen wellicht meer zal zijn dan een gezin met geringe inkomsten zou kunnen betrekken en lager dan de gemiddelde inkopen van die gezinnen, die een middelmatig of rijk inkomen hebben.

Niet gerantsoeneerd zijn melk, uit graan bereide voedingsartikelen, verse vruchten en groenten, bakkersproducten en talrijke andere specialiteiten. Hoewel de restaurants wel op rantsoen gesteld worden, zullen zij er niet onder lijden. Het aantal coupons, dat men nodig heeft, zal afhankelijk zijn van het soort vlees en van het gewicht (Washington, (AP) 12.3).

J. P. MORGAN OVERLEDEN.

John Piermont Morgan, hoofd van een groote New Yorker bankfirma van dezelfde naam, overleed heden om 3.15 uur. Hij was drie dagen bewusteloos en herkreeg zijn bewustzijn niet meer. Een zoon en dochter van hem alsmede twee verplegende doktoren stonden aan zijn sterfbed. Het eind van den bekende financier kwam na twee weken ziekte. De lange Morgan, die zo zorgvuldig ontweek om in het brandpunt der publieke belangstelling te staan, was vele malen millionair. Volgens sommige schattingen was zijn rijkdom eens zo veel als 500 millioen dollar. Hij kreeg een aanval op 25 Februari, toen hij in een trein op weg was naar het eiland Boca Grande, waar hij van plan was te rusten en te vissen (Boca Grande, Florida, (AP) 13.3).

HET BRITSE KUSTCOMMANDO HELPT DE CONVOOIEN.

Alle zeevarenden, die in convooi naar Groot Britannië varen, hebben heel wat aan de vliegtuigen van het Britse Kustcommando te danken. Het Kustcommando heeft gedurende de twee oorlogsjaren ruim 60.000 vierkante mijl gepatrouilleerd. Zijn vliegtuigen hebben daarbij in totaal meer dan 50.000.000 mijl afgelegd, terwijl aan duizenden convooien bescherming is verleend. Hiervoor werd niet minder dan 31.000 maal gestart. Tevens zijn 760 maal vijandelijke schepen met oorlogsmaterieel en 300 maal duikboten aangevallen. Deze dienst van het Kustcommando treedt bij de Royal Airforce zeer zeker niet het meest op de voorgrond, maar hij is er daarom niet minder belangrijk om en de arbeid wordt uitstekend verricht.

DE OORLOGSINDUSTRIE EN DE LANDELIJKE BEVOLKING.

Op de 19e jaarvergadering van de National Catholic Rural Life Conference in de V.S., een vereniging ter behartiging van de belangen der landbouwers, besprak de voorzitter Z.H.E. Mgr. Vincent Ryan de invloed van de oorlogsindustrie en de oorlog op het landbouwvraagstuk.

„Voorlopig leggen het leger en de fabriek beslag op de mannelijke arbeidskrachten van ons volk", zo zeide hij. „Wij zijn getuigen van een verplaatsing der bevolking, die haar gelijke niet heeft. De oorlogsindustrie en het leger nemen de jonge mannen van het land weg, hun plaatsen worden ingenomen door de machine en de grote boerenbedrijven nemen toe in aantal en omvang. Wanneer de oorlog voorbij is en soldaten arbeiders uit de oorlogsindustrie in het burgerlijke leven terugkeren, wat dan? De industrie zal dat geweldige leger niet kunnen absorberen.

Een „terug-naar-het-land" beweging zal een dringende noodzakelijkheid zijn, maar zullen wij daarop voorbereid zijn?

„Wij staan voor een onbekende toekomst. Wij weten, dat wij ons voortbewegen naar een onbekende wereld. Wij moeten ons daarop voorbereiden. Als wij de geschiedenis lezen, dan verbaast het ons, dat de hoofdfiguren in nationale en wereldgebeurtenissen de komende onheilen niet hebben gezien, terwijl ze op de rand van de afgrond stonden. Bij het lezen der geschiedenis vragen wij ons af, hoe het komt, dat zij de toekomst niet hebben kunnen zien in de reeks gebeurtenissen, die vooraf ging aan de crisis, waarin zij zelf omkwamen."

„Omtrent de toekomst schijnt één ding zeker, nl., dat het oude economische stelsel moet en zal verdwijnen. Dat stelsel met al zijn gebreken kan in de wereld, die voor ons ligt, niet gehandhaafd blijven. Onder het tegenwoordige stelsel hebben wij gebrek te midden van overvloed. Wat voor plannen er ook gemaakt worden, ze behoren te voorzien in een verstandige, goed doordachte „terug-naar-het-land" beweging: gezinsboerderijen voor bepaalde groepen en klein grondbezit voor de arbeiders."

CARDINAAL FAULHABER EN DE JODEN.

Een vluchteling uit Duitsland onthulde aan Zijne Eminentie Arthur Cardinaal Hinsley, Aartsbisschop van Westminister, de oorzaak van de aanslag der Nazies op het paleis van Zijne Eminentie Michaël Cardinaal von Faulhaber te Freising in 1938.

Een nieuwe storm van vervolging der Joden was in Duitsland opgestoken en de Hoofd-Rabbijn van Beieren kreeg bevel zijn synagoge binnen 6 uren leeg te ruimen. Toen de Cardinaal dit hoorde zond hij ogenblikkelijk enige vrachtwagens naar de synagoge en liet hij de religieuze voorwerpen in zijn paleis opslaan. De Nazies werden hieover razend. Zij lieten overal biljetten aanplakken met de eis: „Weg met Faulhaber, den vriend der Joden!"

Enige tijd later werden Joodse winkels en eigendommen vernietigd. Cardinaal Faulhaber preekte de daaropvolgende Zondag in zijn Cathedraal en veroordeelde in scherpe bewoordingen de ophitsers van deze gruweldaden.

„Gij allen kunt met uw eigen ogen in deze stad München zien welk een verwoesting blinde rassenhaat veroorzaakt", zo sprak de Cardinaal. „Wij Christenen, moeten ieder ras liefhebben, omdat Christelijke liefde en milddadigheid de eerste geboden zijn van Onzen Heer Jezus Christus. Wat moet de gehele wereld van ons, van katholiek Beieren, denken? Laten wij er voor bidden, dat wij goede Christenen mogen blijven".

De volgende dag sprak Adolf Wagner, de Beierse Minister van Binnenlandse Zaken in het Kroon-circus, waarbij hij „de rode en zwarte beschermers der Joden" aanviel. De opgehitste Nazies trokken na zijn redevoering naar het Aartsbisschoppelijk Paleis, waarbij talrijke ramen werden ingeworpen en vele kunstschatten vernietigd werden.

DE URN MET AS.

Mevrouw Hottinger woonde te Innsbruck. Haar zoon was in een fabriek in het Ruhr-gebied te werk gesteld, maar werd na enige tijd naar huis teruggezonden omdat de voortdurende luchtaanvallen zijn geestelijke vermogens hadden aangetast. Er was zelfs sprake van, dat deze jongeman op het punt stond om krankzinnig te worden. De geneesheren zeiden, dat het noodzakelijk was, dat hij een behandeling onderging in een gesticht voor geesteszieken te München. Toen haar zoon daar reeds meer dan drie weken was en zij nog geen woord van hem had vernomen, stapte Mevrouw Hottinger in een van de overvolle en onregelmatig rijdende treinen naar de Beierse hoofdstad. In het hospitaal aangekomen, moest zij bijna een uur wachten voor zij kon ontvangen worden door den dienstdoenden officier van het gesticht. Daar vond zij evenwel niet den officier van gezondheid zelf, doch een S.S.-agent. Deze vertelde haar, dat de toestand van haar zoon plotseling ten slechte was gekeerd, dat hij gestorven was en dat het lijk reeds was verbrand. De urn met de as zou haar spoedig worden toegezonden, aldus werd haar te verstaan gegeven.

Mevrouw Hottinger raadde, wat zich had afgespeeld. In haar groot leed zeide zij meer dingen, dan wel wenselijk was. De S.S.-agent waarschuwde haar op ruwe wijze op te houden met het verkopen van zulke nonsens. Daar de oorzaak van deze brutale praatjes wel zou liggen in de schok, die zij bij het vernemen van het nieuws gekregen had, werd het ditmaal vergeven, doch indien zij ooit weer een woord sprak over deze waarlijk belachelijke verdachtmakingen, dan zou er geen andere uitweg zijn, dan haar geestelijk ziek te doen verklaren en haar eveneens voor „behandeling" in aanmerking te doen komen. „Krankzinnigheid is dikwijls erfelijk in families", aldus waren de niet van veel goeds voorspellende afscheidswoorden van den officier.

Mevrouw Hottinger ging naar huis en kreeg een inzinking, die haar gedurende enige tijd het bed deed houden. Toen bijkans een maand verstreken was en zij nog niet de as van haar zoon had ontvangen, schreef zij naar het hospitaal te München en herinnerde hen aan hun belofte. Enige dagen later werd haar een urn thuis bezorgd, doch het was duidelijk op te maken, dat zij 10 dagen van tevoren op de post was gedaan. Klaarblijkelijk was het oponthoud te wijten aan de vervoermoeilijkheden. Een etiket, dat aan de urn bevestigd was, vermeldde de naam van haar zoon, de ouderdom en ook de oorzaak van de dood.

Drie dagen later kreeg Mevrouw Hottinger een tweede urn, die ook al wat as bevatte, en met een gelijk etiket, dat dezelfde biezonderheden als het eerste vermeldde. Dan was er nog een nota, waarin men zijn verontschuldiging aanbood voor de onvermijdelijke vertraging.

KANNIBALENSTANDPUNT.

Bronislaw Malinowski vertelt ergens in zijn mémoires, dat hij eens een gesprek had met een ouden kannibalenhoofdman, wien hij vertelde van de Grote Oorlog. De oude heer was uitermate geïnteresseerd in het vraagstuk hoe men het eigenlijk klaarspeelde al dat vlees, dat op die manier werd geproduceerd op te eten en toen Malinowski hem in afschuw vertelde, dat men in Europa de in de strijd gevallenen niet opeet, doch verbrandt en begraaft, keek de kannibalenhoofdman hem diep getroffen aan en verklaarde, dat het zuiver babaars was om mensen dood te maken zonder het plan te hebben ze op te eten......

HITLER HAD EEN ZENUW-INSTORTING.

Het Britse nieuwsagentschap verstrekte een bericht uit betrouwbare bronnen volgens hetwelk Hitler zich te Berchtesgaden bevindt en herstellende is van een zenuw-instorting. Toen men Welles een en ander terzake vroeg, antwoordde deze evenwel, dat „wij slechts op de hoogte zijn van gelijksoortige inlichtingen, die door de pers werden verstrekt" (Washington, (AP) 12.3).

NEDERLAND.

DOCTOR HENRI POLAK OVERLEDEN.

Thans wordt bekend, dat op 18 Februari, vier dagen voor zijn 75ste verjaardag, te zijnen huize te Laren (N.H.), is overleden een der bekendste en knapste figuren uit de Nederlandse arbeidsbeweging Doctor Henri Polak, oud lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal voor de S.D.A.P. Hij was de stichter van de Algemene Nederlandse Diamantenbewerkersbond en van de Internationale Diamantenbewerkersorganisatie. Van beide was hij jarenlang voorzitter. Hij was tevens een vooraanstaand journalist, die in de bladen der arbeiderspers in zijn bekende cronieken o.a. fel de N.S.B. bestreed. Hij was curator van het „Palestina opbouwfonds". Polak was bovendien een vurig bepleiter van het behoud van Nederlands natuur- en stedenschoon en schreef daarover enige opmerkelijke boeken. In 1932 verleende de Amsterdamse Universiteit hem een eredoctoraat in de letterkunde en wijsbegeerte. In Mei 1940 zetten de Duitsers hem in Amsterdam gevangen, later werd hij in Wassenaar geïnterneerd, doch tenslotte, in verband met zijn zeer slechte gezondheidstoestand naar huis gebracht. Met hem ging een belangrijk Nederlander heen.

MI N' SA

Oftewel: Ik weet het wel, maar ik zeg het niet.

Wij zitten op een rustig eiland, vrij geïsoleeerd van de overige wereld. Wel, dat is een mooi terrein om folkloristische gegevens te verzamelen. Wij zullen er op uit trekken, en overal nauwkeurig navraag doen, en dan zijn wij binnenkort een dikke bundel aantekeningen rijk van gewoonten en opvattingen van een vreemd volk. Daarvan zullen wij ons gehele leven profijt van hebben, en misschien is de wetenschap er ook nog wel mee gebaat. Wij beginnen spoedig.

Maar dàt valt tegen!

De eerste van wien ge meent iets interessants te zullen vernemen, begint met: Mi n' sa. Een uitdrukking, die letterlijk „Ik weet het niet" betekent, maar feitelijk „Ik weet het wel, maar ik zeg het u niet." Hij weet er heus niets van, u moet toch vooral niet denken, dat hij ooit iets van dergelijke dingen gehoord heeft.

De tweede begint eveneens met „Mi n' sa" (want daar beginnen ze allemaal mee), en beargumenteert zijn onkundigheid met te zeggen, dat men er vroeger wel van die allervreemdste denkbeelden op na hield, maar dat is van heel heel heel vroeger, zólang geleden, dat men er zich nu hoegenaamd niets meer van kan herinneren. Hij zou u dol graag willen helpen, maar hij is van de moderne tijd, waarin al die dingen afgeschaft zijn.

Een derde tracht ge van te voren de wapens uit de handen te slaan door zeer voorzichtig te wijzen op enkele tastbare feiten. Wat vreemd, dat men hier en daar op de omheiningen der cunucu's schedels van ezels en geiten gestoken ziet. Zou dat misschien iets kunnen betekenen? Ziezo, die kan niet ontsnappen

Ja, ziet u, ik weet het eigenlijk ook niet, maar de kinderen moeten toch ook wat te doen hebben; laat ze maar, ze zijn er stil mee; er is anders weinig richt mee te schieten. Het zijn bengels en oren schijnen ze niet te hebben. Ik verbied ze wel honderd keer per dag, maar dacht u dat het hielp? Niets hoor.

En zo is het gesprek over de ezelskoppen veilig afgeleid op de paedagogie.

Nu kunt ge het nog een vierde en vijfde en zesde maal proberen, maar in de regel zult ge met een kluitje in het riet gestuurd worden. Tegenover een vreemdeling laat men zich niet uit over de eigenaardigheden van hun doen en laten. Hun lief en leed verkondigen ze van de daken, maar dàt niet.

Hoe dat komt?

Luister.

Er was hier eens een Pastoor, die met hart en ziel voor het volkswelzijn arbeidde. De goede man — hij is nu ter ziele — ging de cunucu af niet slechts gewapend met een vurige ijver voor het ware geloof, maar tevens met een dikke wandelstok. Telkens nu, als hij op de omheiningen ezels- of geitenkoppen zag, werd de geest van Sint Willibrord in hem vaardig, en sloeg hij ze met zijn stok eraf. Dit geneesmiddel tegen heidense practijken had een wondersnelle uitwerking. Zag men van verre den ijverigen herder naderen, dan werd hals-over-kop al, wat niet orthodox was of leek, opgeborgen. Op de vraag of hier in deze familie nog practijken werden geoefend, die niet overeenkomstig de geest der Kerk waren, kreeg de Pastoor in het vervolg altijd en immer ten antwoord: Hoegenaamd niet, daar deden ze al lang niet meer aan, misschien dat hun grootouders er nog iets van wisten, maar dat was nog niet eens zeker; neen, neen hoe kon de Pastoor zoiets denken.

Er was eens een ander — geen Pastoor — die zich na enige tijd veel vertrouwen wist te winnen, en langs deze weg toch nog enkele dingen te weten kwam. Thuis gekomen legde de wolf zijn schaapsklederen weer af, en gebruikte zijn wetenswaardigheden om zijn vrienden eens hartelijk te laten lachen. Dat werd onder de bevolking bekend. Ook schreef hij in een goedkoop tijdschriftje geestige artikelen over het achterlijke volk, waaronder hij leefde en illustreerde zijn verhalen met foto's van enkele abnormale typen om de text nog grappiger te maken. Iedereen vond den man hoogst interessant, die me toch wat meemaakte op zo'n eiland, waar alle bewoners hanglippen, scheve tanden en waterige spleetogen hebben, en met een onnozele glimlach op het gezicht van de morgen tot de avond niets anders dan gekke dingen doen. Maar zo gek was de bevolking niet, en men kwam ook dit te weten.

Er waren andere vreemdelingen, die van te voren overtuigd, dat zij mijlen ver boven de inheemse bevolking verheven stonden, korte wandelingen maakten tussen de huisjes en hutjes. Zij maakten zich vrolijk over letterlijk alles, wat in het moederland niet precies hetzelfde was, en dit niet zozeer om die flagrante tegenstelling, maar vooral om de bewoners te overtuigen van die mijlenverre afstand, die zij nog in te halen hadden.

En zo komt het, dat tegenwoordig niemand meer iets biezonders weet, en dat het hier precies hetzelfde toegaat als overal elders ter wereld.

Belangrijke Duitse verliezen in gevechten bij Mareth-linie.

Krachtige Franse uitval bij Ousseltia.

U. S. A.-Huis verwijdert salaris-peil van 25.000 dollar.

EEN BELANGRIJKE WET IN DE VERENIGDE STATEN.

Het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden bracht een gevoelige slag toe aan het uitvoerend gezag van het Bestuur door een wet door te laten, waardoor President Roosevelts order, welke de afzonderlijke salarissen na betaling van belastingen tot $ 25.000 beperkt, waardeloos wordt gemaakt.

Het Huis aanvaardde het voorstel om te beletten, dat de salarissen worden beperkt beneden het niveau van 7 December 1941. Dit was de datum dat de Verenigde Staten van Noord-Amerika in oorlog kwamen. De salarissen, die toen minder dan $ 25.000 waren na betaling van belastingen, konden slechts tot die hoogte stijgen (Washington, (AP) 12.3).

VOORBEREIDING VOOR DE AANVAL OP MARETH-LINIE.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

De Geallieerde luchtstrijdkrachten in de Westelijke woestijn bereidden zich voor de grote aanval op de Mareth-linie voor met een hevige aanval door Boston-bommenwerpers.

De Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen vielen de zeeroutes van den vijand aan. Bij de luchtgevechten tussen de Geallieerden en de nazies verloren deze laatsten 12 vliegtuigen. Er zijn nog geen biezonderheden bekend omtrent Rommels uitvallen op ongeveer 60 kilometer ten Zuid-Westen van de Mareth-linie, doch men gelooft wel, dat Rommel geen voortgang heeft weten te maken. Bostons van de Royal Airforce, geëscorteerd door Kittyhawkgevechtsvliegtuigen vielen het Noordoostelijke einde van de Mareth-linie aan en veroorzaakten daar verschillende branden. Noordamerikaanse Marauders met gevechtsescorte vielen een vijandelijk convooi van motorschuiten aan nabij de kust van Sicilië. Ten minste drie schuiten werden getroffen en drie vijandelijke vliegtuigen werden ook vernietigd. De slechte weersgesteldheid hinderde verdere operaties in de lucht, maar niettemin hebben de Geallieerde gevechtsvliegtuigen, die de troepen te Khar Rhilan beschermden, vier Duitse gevechtsvliegtuigen neergeschoten.

Von Arnim ondernam op één dag drie aanvallen in Noord-Tunis op de Britse stellingen nabij Tamaera. Alle drie aanvallen werden door de Geallieerden afgeslagen met hevige verliezen voor de Duitsers. Ten koste van ontzettend zware verliezen is Von Arnim gedurende drie weken van ononderbroken strijd slechts 25 kilometer naar het Noorden voortgerukt. De militaire waarnemers waren het met elkander eens, dat de grote winst van deze aanvallen is geweest, dat men het Brits-Noordamerikaanse 1e leger heeft bezig gehouden zodat dat niet kon worden ingezet tegen de flank van Rommel.

De Duitse aanval in de woestijn bij Khar Rhilane schijnt van geringe betekenis te zijn geweest en was slechts van defensieve aard. Deze aanval had slechts ten doel hun blootgestelde verbindingswegen veilig te stellen (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.3).

FRANSEN DOEN EEN UITVAL IN MIDDEN-TUNIS.

Het Franse Hoofdcommando gaf het volgende communiqué uit:

„In Midden-Tunis heeft een detachement, dat was samengesteld uit Franse infanterie en Geallieerde pantserwagens, een krachtige uitval gedaan ten Oosten van Ousseltia. Dit detachement keerde zonder verlies naar onze linies en bracht enkele Duitse gevangenen met zich mee. Niets belangrijks is te vermelden van Zuid-Tunis. Ons kameelcorps onderhoudt nog contact met de strijdkrachten van Generaal Leclerq, die pas een vijandelijke aanval te Ksar Rhilane hebben afgeslagen" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.3).

RAF VERNIELT 21 PANTSERWAGENS VAN ROMMEL.

De Royal Airforce maakte bekend, dat haar luchtmacht van de Westelijke woestijn 21 van Rommels pantserwagens vernietigde, die de Geallieerde grondstrijdkrachten te Ksar Rhilane aan het Zuidelijk einde van de Mareth-linie aanvielen.

De oorspronkelijke berichten zeiden, dat de Duitsers aanvielen met 30 pantserwagens. De bekendmaking gaf dus te kennen, dat het grootste deel van de aanvallende strijdmacht werd opgeruimd (Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.3).

ROMMEL TREKT TERUG VAN KSAR RHILANE.

In een aanvullend communiqué zeide het Geallieerde Hoofdkwartier van Noord-Afrika:

„In het gebied van het achtste leger heerst een normale patrouille-activiteit. In de streek van Ksar Rhilane trok de vijand zich naar het Noorden terug. Onze patrouilles vonden in de afgelopen nacht 14 tanks en 7 kanonnen in vernielde staat" (Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.3).

COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

Het communiqué van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika zeide, dat er slechts in Midden-Tunis enige patrouille-activiteit heerste. In het Noorden heeft de vijand drie vruchteloze aanvallen uitgevoerd op de Geallieerde stellingen ten Westen van Sedjenane. Middelzware bommenwerpers met gevechtsescorte vielen een vijandelijk convooi van motorschuiten aan ter hoogte van de Siciliaanse kust. Verschillende schuiten werden getroffen en een ervan werd opgeblazen. Drie vijandelijke vliegtuigen, die het convooi beschermden, werden neergeschoten.

Gisteren hebben Geallieerde gevechtsvliegtuigen vluchten en verkenningstochten uitgevoerd op de Noordelijke en Centrale sectoren, doch het weer belette verdere offensieve operaties. In het Zuiden bombardeerde men objecten in de voornaamste vijandelijke stellingen. Gevechtsbommenwerpers in de Westelijke woestijn hebben vijandelijke voertuigen nabij Khar Rhilane aangevallen en enige ervan vernietigd. Twee aanvallen van vijandelijke duikbommenwerpers werden onderschept en afgeslagen. De Geallieerde gevechtsmachines vernietigden een JU-83 en drie JU-88's. Van al deze operaties werden zeven Geallieerde vliegtuigen vermist.

Nadere inlichtingen omtrent de Geallieerde aanval op de vijandelijke vliegvelden in Tunis tonen aan, dat er nog 5 vijandelijke vliegtuigen werden vernietigd, waardoor het totaal aantal gebracht is op 13 (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.3).

DUITSE REPRESAILLE - AANVAL OP ENGELAND.

Officieel wordt medegedeeld, dat de Royal Airforce in de afgelopen nacht haar achtste nachtelijke bezoek in Maart aan Duitsland bracht met een hevige aanval op de belangrijke industriële objecten te Stuttgart in Zuid-West Duitsland. Het verlies van 11 bommenwerpers doet vermoeden, dat een grote strijdmacht aan deze aanval deelnam.

Een officiële verklaring zeide, dat een groot deel van de bewoners van deze stad van ongeveer 500.000, werkzaam is in de vitale bedrijven voor Duitslands oorlogsinspanning.

Slechts weinige uren nadat de Britse bommenwerpers waren teruggekeerd, staken de Duitsers het Kanaal over en kwamen zij boven enkele Londense buitenwijken. Men liet bommen vallen en beschoot enige treinen en andere objecten met machine-geweervuur. Op zijn minst 6 personen vonden de dood bij een Duitse aanval op een scheepvaart-gebied in Londen. Een chauffeur brandde dood toen zijn bus in vlammen opging. Drie treinen werden beschoten, en bij een station moesten de wachtende reizigers zich languit op het perron uitstrekken om niet het mikpunt der nazies te worden. Bij deze aanval verloren de nazies vijf toestellen — dus bijna de helft van het aantal dat de Britten verloren bij hun grote aanval op Stuttgart.

De Duitse commentator van Radio-Berlijn noemde de Britse aanval op Stuttgart een „terreur-aanval" — een term waarmee men gewoonlijk verwijst naar een hevige aanval waarbij een groot gebied wordt overgeleverd aan brand en ontploffingen.

De reis van Engeland naar Stuttgart is ongeveer 1440 kilometer, of ongeveer 480 kilometer minder dan de heen- en terugreis van Engeland naar München. Dinsdagnacht wierpen de Britten 500 ton aan bommen op Duitsland neer.

Alle vijf Duitse vliegtuigen, die in de morgen werden neergeschoten, werden op rekening geschreven van enige Noorse vliegers van een gevechtsescadrille, dat onder het gevechtscommando van de Raf opereert.

Een uitzending van de DNB bevestigde het bericht, dat Stuttgart werd aangevallen. Voorts deelde men mede, dat Duitse vliegtuigen in de afgelopen nacht objecten hebben aangevallen langs de Noordoostelijke kust van Engeland en ook Newcastle hebben gebombardeerd.

De terugkeer van de Britse vliegtuigen van de aanval op Stuttgart viel samen met een hevig wisselvuur tussen de lange afstandskanonnen langs de Engelse Kanaalkust. Het vuur werd geopend door de Engelsen en duurde meer dan een uur. Behalve de aanval op Stuttgart maakte het Britse Ministerie van Luchtvaart ook vluchten bekend van Geallieerde gevechtsvliegtuigen boven Nederland en Bretagne. Van deze tochten worden 2 machines vermist (Londen, (AP) 12.3).

COMMUNIQUÉ VAN NEW DELHI.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in New Delhi luidt:

„Het vliegveld te Mingaladon ten Noorden van Rangoen was het doelwit van zware Noordamerikaanse bommenwerpers van het 10e USA-luchtcorps. Er kwamen vele treffers in dat gebied terecht alsook op de startbanen en gebouwen. Op de thuisreis werden de Noordamerikaanse vliegtuigen onderschept door 11 tot 13 vijandelijke gevechtsvliegtuigen. Bij het luchtgevecht, dat 40 minuten duurde, gelooft men, dat drie Japs werden neergeschoten, drie werden beschadigd en 4 andere waarschijnlijk beschadigd werden.

Diezelfde dag hebben Noordamerikaanse middelzware bommenwerpers het viaduct te Gokeik aangevallen.

Er werden geen treffers bespeurd. Op 11 Maart hebben andere bommenwerpers de brug van Myigne nabij Mandalay aangevallen. Van deze operaties zijn alle vliegtuigen veilig teruggekeerd" (New Delhi, (AP) 12.3).

NOORDAMERIKAANS MARINE-COMMUNIQUÉ.

„Noordelijk deel van de Stille Zuidzee: In de morgen van 10 Maart hebben Noodamerikaanse vliegtuigen de Japanse stellingen te Kiska aangevallen en verschillende treffers in het doelgebied geboekt. Later op de dag hebben Liberator- zware bommenwerpers en Mitchell- middelzware bommenwerpers, geëscorteerd door Lightning-gevechtsvliegtuigen, de vijandelijke installaties aldaar wederom aangevallen. De vijandelijke afweerbatterijen werden van geringe hoogte aangevallen en beschoten. Ook beschadigde men drie gebouwen in het kamp-gebied door zware bommen. Ondanks het afweervuur keerden alle vliegtuigen terug.

Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte) In de vroege morgen van 11 Maart hebben Liberator- zware bommenwerpers een kleine aanval uitgevoerd op de Japanse stellingen te Kahali en Ballale in de Shortland-eilandengroep en te Vila in het centrale gebied van de Salomonseilanden. De gevolgen van deze aanval werden niet bespeurd. Alle vliegtuigen keerden veilig terug" (Washington, (AP) 12.3)

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

De uitzending van het Russisch middagcommuniqué vond heden niet plaats tijdens de vastgestelde periode. De tijd van 15 minuten, die daarvoor bestemd was, werd in plaats daarvan gewijd aan het herhalen van een speciale bekendmaking over de Duitse wreedheden in Rostov. De bekendmaking werd gevolgd door enkele dodenmarsen.

Als volgt luidt het middag-communiqué, dat later door de Russische luisterdienst in Londen opgevangen werd:

„Gedurende de afgelopen nacht van 12 Maart leverden onze troepen gevechten in dezelfde richtingen als tevoren.

Ten Westen van Vyazma zetten onze troepen hun offensief voort en veroverden zij verschillende bewoonde plaatsen. In een sector waar de vijand zich krachtig verschanst had, poogde hij de opmars van de Sovjet-troepen te stuiten. De manschappen van het Rode leger omzeilden de Duitse defensielinies en de Duitsers, die een omsingeling vreesden, trokken zich wanordelijk terug. 400 Vijandelijke doden en een grote hoeveelheid wapenen werden op het slagveld gelaten.

In het dorp Namenka bevrijdde een compagnie van Russen met automatische geweren 1500 Sovjet-burgers, die door de Duitsers uit naburige dorpen waren gedreven. De Hitlerieten waren van plan de vredelievende bewoners uit te roeien en hadden reeds een aanvang gemaakt met het neermaaien van de mensen, toen de Russische schutters plotseling de Duitse bandieten aanvielen en de bewoners redden van een zekere dood.

Ten Zuiden van de stad Bely overweldigden onze troepen de vijandelijke weerstand en maakten zij voortgang. Hierbij werden verschillende bewoonde plaatsen veroverd. Een onzer verkenningsdetachementen veroverde een vijandelijke opslagplaats met 6 zware kanonnen, verschillende dozijnen machinegeweren, een grote hoeveelheid granaten en verscheidene oorlogsmaterialen.

Ten Westen van Charkov leverden onze troepen felle gevechten bij het afslaan van de vijandelijke aanvallen. Met veronachtzaming van hun ontzaggelijke verliezen in manschappen en materiaal zetten de Hitlerieten hun stormloop in de richting van de stad voort. Binnen twee dagen vechtens vernielden de eenheden van de X-formatie 36 Duitse tanks en meer dan 100 vrachtwagens. Duizenden Duitsers werden gedood.

Ten Zuiden van Charkov ontwrichtten de manschappen van de formatie X van het Rode leger 11 Duitse tanks. Voorts werden ongeveer 300 Duitse officieren en manschappen gedood.

Een guerrilla-detachement, dat opereert in een district van Orel, doodde ongeveer 50 Duitse soldaten in een hinderlaag. Voorts werd een Duitse troepentrein gederailleerd. Guerrilla's van een ander detachement deden een vijandelijke trein ontsporen, die op weg naar het front was. Vele Hitlerieten werden gedood of gewond bij het verongelukken van de trein.

Gisteren veroverden onze troepen de stad Vyazma na een verwoed gevecht. In de periode van hun bezetting en vóór hun ontruiming verwoestten de nazies de stad. In alle Russische dorpen maakten de Duitsers zich schuldig aan plunderingen en openlijke wreedheden. De vernieling, die zij in Vyazma aanrichtten, was echter groter dan in alle andere plaatsen. De Duitse bandieten vernielde alle culturele instellingen en historische monumenten in deze stad.

De fascisten en barbaren plunderden en vernielden de plaatselijke schouwburg, de bioscoop, het huis van culturele mannen, het huis van jonge pioniers en het plaatselijke hospitaal. Oude gebouwen, die in de eerste helft van de 18e eeuw gebouwd werden, werden in puin gelegd. De Duitse fascisten verwoestten ook de cathedraal van Vyazma.

Joegoslavische guerrilla's brachten hevige verliezen aan de Duitsers toe in de buurt van Mliniske. In gevechten, die de laatste tijd in deze streek plaats vonden, doodden Joegoslavische patriotten ongeveer 200 Hitlerieten. 138 Italiaanse officieren en manschappen werden gedood in de nabijheid van Sedlo en Malilog.

De guerrilla's veroverden 40 machinegeweren en een grote hoeveelheid ammunitie van de Italiaanse indringers" (Londen, (AP) 13.3).

NIEUWS UIT DE KATHOLIEKE WERELD.

— De bekende arts en publicist Dr. Vincent P. Mazzola in Brooklyn heeft een brief geschreven aan Burgemeester LaGuardia en aan E. L. Stebbins, gezondheidscommissaris. Deze beide heren hadden een plan goedgekeurd van aanplakbiljetten, waarop snel-werkende geneesmiddelen voor geslachtsziekten worden gepropageerd in verband met de niet meer te stelpen snelheid, waarmee deze zich uitbreiden als gevolg van de oorlog-om-de-beschavingte redden.

Dr. Mazzola noemt dit plan een „seinlamp voor de publieke huizen, een allerongelukkigste proefneming met jonge mensen en vrouwen, en een stimulant voor de nieuwsgierigheid van schoolkinderen. „Kwetsend in hoge mate", aldus Dr. Mazzola, „is een aanplakbiljet van de volgende inhoud: 'Gonorrhoe kan veilig genezen worden (plaatje met een doos pillen), pijnloos (tekening van glimlachender man) en vlug (arts, die zijn patiënt de hand schudt).'"

In enkele middelbare scholen, waar het godsdienstonderricht verboden is, werd een cursus voor onderricht in geslachtaangelegenheden gegeven. De „Brooklyn Tablet" tekent hierbij aan, dat als men geslachtsziekten wil bestrijden, men beter dan met de organiserende autoriteiten mede werke met de verschillende godsdienstige genootschappen, die er op wijzen, dat het diepste merk der zonde is niet de ziekte maar het verlaten van Gods vriendschap. Het blad gaat voort ouders en onderwijzend personeel te wijzen op de noodzakelijkheid steeds voort te gaan met de goddeloze theorieën van Rusland en Duitsland, die door ons zijn overgenomen, te beklemtonen.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Caïro:** Middelzware Britse bommenwerpers vielen de scheepvaart en haven-installaties te Palermo aan in de nacht van 11 op 12 Maart. Er werden branden gesticht. Comiso werd eveneens aangevallen.

— **Londen:** Een bericht van het Britse nieuwsagentschap uit Trinidad deelt mede, dat Joe Nicol, de 19-jarige zoon van Yves Nicol, burgerlijk gouverneur van Martinique, in Trinidad is aangekomen met twee andere jongelieden om zich bij de Strijdende Fransen te voegen. Deze heten Louis Delucy en Roger Ganteaume. De jongelieden ontsnapten in een schoener van het Gouvernement.

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** Het Geallieerde communiqué zeide, dat Geallieerde bommenwerpers de militaire objecten te Sousse en Tunis gisteren bestookten. Voorts werden de vervoermiddelen van de as te land en ter zee aangevallen. De gevechten op de grond beperkten zich tot patrouille-activiteiten.

— **Londen:** Radio-Algiers zeide, dat een aanval, die door Rommel ondernomen werd tegen het 8e leger met steun van Stuka's, volledig mislukte.

— **Londen:** Volgens de Duitse radio drongen de Duitse troepen door tot het hoofdstation van Charkov. Radio-Parijs beweerde, dat de Duitsers voortgang maakten tot een punt op 40 kilometer ten Noord-Oosten van Charkov. Het officiële Duitse communiqué meldde de verovering van een spoorwegstation van Charkov, doch zeide, dat bittere straatgevechten voortduren. Het Duitse Hoofdcommando zeide, dat **Essen, Bottrop en Duisburg** in de nacht werden gebombardeerd en dat belangrijke schade te Essen werd aangericht.

— **Londen:** De toenemende druk van de Raf op Duitsland bereikte een nieuwe hoogte van vernietigingskracht toen een wolk van viermotorige vliegtuigen in de nacht een verpletterende aanval op Essen deed. Het Ministerie van Luchtvaart beschreef de aanval van de vorige week als waarschijnlijk de grootste afzonderlijke slag van de luchtoorlog. Toen werden meer dan duizend ton aan bommen geworpen op de Krupp-fabrieken. Maar de aanval van de afgelopen nacht — aldus het Ministerie van Luchtvaart — was nog beter.

— **Londen:** Een grote strijdmacht van viermotorige bommenwerpers met een escorte van vele gevechtsvliegtuigen trok heden vroeg in de namiddag het Kanaal over. Hierdoor werd te kennen gegeven, dat de Noordamerikaanse leger-luchtmacht haar volle aandeel neemt in het aanhoudende lucht-offensief op het vasteland. De formatie, die duizenden meters hoog vloog in het heldere weer, was een der grootste, die lange tijd in het gebied van Folkestone gezien was.

Nederland.

KOLONEL J.H. MEIJER ONDERSCHEIDEN.

Wij lezen in de „De Surinamer": Zaterdag 27 Februari is aan Kolonel J. H. Meijer, Territoriaal Commandant hier te lande, de hoge Noordamerikaanse onderscheiding toegekend van „Officer in the Legion of Merit" (Officier in het Legioen van verdienste) en wel om zijn buitengewone verdiensten bij de opbouw van een weermacht alhier ter verdediging van dit deel van het Westelijk Halfrond in samenwerking met de Noordamerikaanse troepen.

DOCTOR GRAVEMEIJER WEER VRIJ.

Doctor K. H. E. Gravemeier, Secretaris van de Generale Synode der Nederlands Hervormde Kerk die bijna een jaar in een concentratiekamp was opgesloten, is daar uit ontslagen.

VAN DER LUGT MELSERT ZEGT HET TONEEL VAARWEL.

Een Nederlander die niet onder de verdrukking kon werken is de bekende toneelspeler en toneelleider Cor van der Lugt Melsert, die is afgetreden als directeur van de Amsterdamse Stadsschouwburg. Hij heeft aan het gemeentebestuur doen weten, dat hij niets meer met het toneel te maken wil hebben. Van der Lugt was juist het voorwerp van een hevige aanval in het N.S.B.-blad „De Storm" geweest omdat hij uit de Gijsbrecht de passage had doen weglaten, waarin de aartsengel Rafaël Gijsbrecht gebiedt naar Duitsland in ballingschap te gaan.

TOESTANDEN IN BEZET NEDERLAND.

O.W.-ers evenals voorheen. Geld brengt scheuring in Families.

Iemand te Willemstad kreeg een brief uit Nederland, d.d. 22 September 1942, welke wij ten dele afdrukken. De brief geeft een indruk van verschillende toestanden in Nederland.

„Sinds 1½ jaar heb ik niets gehoord van je en ben ik verlangend weer eens iets van je te horen. Ik kan deze brief weer meegeven aan X. van hiernaast, omdat hij weer voor zaken naar Spanje ging. Heb je de vorige nog ontvangen? Wat duurt het toch lang hè eer wij weer bij elkaar zijn. Ik zou je zo graag eens heel eventjes zien, mannie.

Het is zo ellendig helemaal niets te weten. Toch komen er veel brieven door, maar ik behoor nooit tot de gelukkigen.

Het gaat mij nog tamelijk goed. Maak je maar nergens ongerust over hoor lieverd. Ik krijg ieder week ƒ 16. Wel een beroerd schijntje, maar gelukkig zijn er nog goede vaderlanders, die ons steunen. Van familie behoef je niks te verwachten. Eerst zouden wij helemaal niets meer uitgekeerd krijgen en ik zat zo in de put, maar van jouw familie was er niet één, die voorstelde mij te helpen. Van Pa en Moe kon ik wel thuiskomen, die zijn altijd goed voor me; maar ik wilde hun niet tot last zijn. Werken mochten wij niet, maar gelukkig kwam er toen bericht, dat er ƒ 16,— wekelijks aan ons allemaal uitgekeerd zou worden. Nu, dat was wel een opluchting, hoor. Beter wat dan niets.

Ik heb wel enige ervaring opgedaan omtrent de menslievendheid van al die familieleden, die zoveel met je opheb-ben; maar kom niet aan hun portemonnaie, dan zijn zij niet thuis. Klaas en Greet zei hebben zoveel verdiend. Greet zei mij, dat ze zo'n ƒ 20.000 bezaten, dus dat is niet mis. Zij smijten met geld. Greet woont in een groot landhuis in P. met haar 3 kinderen. Ja, zij heeft er ook een meisje bij.

Tom heeft hier nog zijn zaak. Hun heeft de ooriog alleen maar welvaart gebracht. Maar ik zag ze liever zoals ze vroeger waren. Ze hebben van die echte O.W.-ers maniertjes gekregen. Jaap en Rie beleven ook een gouden tijd, maar daar brengt het geld ook al geen geluk. Ze kunnen niet zo goed meer met elkaar overweg. Rie is hevig mondain op haar manier, hevig geverfd en uitgaanderig. Vlak na de oorlog gingen wij allemaal zo gezellig met elkaar om, maar sinds ze meer in de duiten kwam, is het erg geluwd. Ik kan niet mee uitgaan en zo leven als hen en hou mij maar wat op een afstand. Hun kleine Irene is zo'n schat. Zij is nogal eens bij mij als ze uitgaan.

Bij de oudelui is alles ook goed. Ze zijn op zoek naar een ander huis, want het gebouw is in beslag genomen door het arbeidsfront. Jans is nog steeds bij de Kofa. Karel werkt ook nog hier. Sien gaat naar L. in de verpleging. Moeder heeft haar niet meer nodig thuis. Het zal wel stil zijn als die drukteschopper het huis uit is. Moeder is nog dezelfde gebleven; wel wat ouder, maar nog even goed geluimd. Vader zal je niet terugkennen. Die is zo vermargerd; 30 pond afgevallen. Trouwens, iedereen wordt mager. De rantsoenen zijn ook zo laag. Wij verlangen zo naar het einde van de oorlog. Met angst zien wij de winter tegemoet.

Per persoon krijgen wij 2 broden in de week; ½ pond boter in de 12 dagen; 2 ons vlees in de week; ½ pond gort in de maand; 1 pot jam in de maand; 1 kilo suiker in de maand; 4 kilo aardappelen per week (dit pas een week, eerst 3 kilo) en dan hebben wij nog 1¾ liter afgeroomde melk per week.

Je ziet dus wel, dat wij geen dikke buikjes meer kunnen fokken, hè. En wij kunnen niet veel hebben ook. Je bent zo ziek. Ik heb weer een week zo erg diarhee gehad, maar de dokters geven geen extra zieken-rantsoenen meer en je blijft zo slap. Vet moesten wij hebben, maar dat is alleen in de zwarte handel te krijgen en kan een mens met klein salaris niet betalen. Eén pond vet kost ƒ 15.— en één pond boter ƒ 10.—. Lieden met centen komen nog niets te kort. Gelukkig zijn groenten tot nu toe niet op de bon. Van Jans kreeg ik nog 80 week-flessen en die heb ik vol voor de winter.

Het is echt leuk werk."

JAN CAMPERT †.

In een concentratiekamp is omgekomen de Nederlandse journalist, schrijver en dichter Jan Campert. Vorige zomer was hij gearresteerd omdat hij, die zelf protestant was, joden naar België hielp ontvluchten. Hij had geweigerd lid van de Koeltoerkamer te worden en was daarop van de lijst der journalisten geschrapt. Hij was 40 jaar oud.

Meester Eduard M. Elias schrijft ons:

De dood van een goeden vriend in een Duits concentratiekamp is, ondanks de lugubere regelmaat van telkens weer zulk een wreed bericht, altijd weer diep schokkend. Zo is het ook met deze tijding. Jan Campert verdient, niet alleen als mens en patriot, doch vooral als letterkundige en journalist, wel een kort woord van weemoedige en dankbare herdenking in de vrije Nederlandse pers. Al stond zijn dichten prozawerk niet onder dat van onze allerbesten, het was niettemin van een gehalte dat hem onder onze kostbare litteratoren schaarde. Vele zuivere en treffende verzen heeft hij geschreven, die in de Nederlandse tijdschriften zijn verspreid. De bèste daarvan verschenen in kleine bundels. Van zijn romans zijn „Die in het donker" en „Wier" zeker aan velen bekend. Jan Campert schreef gaarne aan de zelfkant van het leven, zowel van dat der grote Nederlandse steden, als van zijn geliefde Zeeland, vooral Walcheren, waar hij op 15 Augustus 1902 geboren werd als zoon van den plattelandarts Dr. Campert en jonkvrouwe De Ranitz.

Als journalist was hij werkzaam voor Sijthoffs bladen in Den Haag: de Haagsche Courant, de Avondpost en de Nieuwsbron. Hij schreef daarin treffende toneelcritieken en letterkundige besprekingen. De Groene Amsterdammer, de Haagsche Post, de Nieuwe Eeuw en tal van andere bladen en periodieken bevatten bijdragen van hem. Met zijn collega Ben van Eyssensteyn heeft hij eens een veel-gelezen detective-roman geschreven. Hij was gehuwd met de dichteres Clara Eggink. Wanneer wij eens zullen terugkeren naar bevrijd 's Gravenhage zullen wij deze tengere, optimistische figuur missen aan de koffietafel van lettre's en journalisten in het oude, knusse koffiehuis Riche op het Buitenhof.

Der Nederlandse letterkunde werd door zijn luguber sterven een gevoelig verlies toegebracht. Maar zijn dood was die van een trouw Nederlander. Dit schenkt troost aan wie hem, dankbaar voor zijn werk en zijn vriendschap, gedenken.

NEDERLAND HEEFT HET GEHOORD.

N.S.B.-er Van Geelkerken zeide onlangs te Utrecht: „Wanneer een Gerbrandy het waagt de ambtenaren tot oppositie op te roepen, dan zullen wij niet terugschrikken van harde maatregelen, teneinde de verblinden op het rechte pad terug te brengen. Nationaal-socialistische vastbeslotenheid zal duidelijke taal spreken."

HET LEGGEN VAN VONDELINGEN.

De Inspecteur van het Nederlandse bevolkingsregister, J. L. Lentz, klaagt in een vraaggesprek met Het Volk over het feit dat sedert medio 1942 het aantal te vondeling-leggingen zozeer is toegenomen. Sommige dezer vondelingen waren ouder dan een jaar!

DE ONTRUIMING.

De Nederlandse Radio heeft een studio in Zwolle geopend. Het Departement van Justitie is naar Apeldoorn overgebracht. De afdeling vervoerwezen van het Departement van Waterstaat is nu te Utrecht gevestigd.

DE PRIJZENCONTROLE.

De dienst der prijzencontrole in tijdelijk bezet Nederland heeft 93.137 gevallen behandeld in 1942 (tegen 28.257 in 1941). De opgelegde boeten bedroegen ƒ 11.926.512 (tegen ƒ 4.500.000 in 1941); niet minder dan 326 zaken zijn wegens prijsovertreding gesloten en 315 mensen mogen om dezelfde reden hun beroep niet meer oefenen.

NAAR HET OOSTEN.

Het meerder-jarig verklaren bij de wet van boerenzoons, die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt komt tegenwoordig veelvuldig voor. Het Dagblad van Noord-Brabant bevatte onlangs niet minder dan vijf-en-dertig aankondigingen van deze aard. Dit geschiedt omdat er zovele jonge boeren naar het Oosten worden gestuurd en omdat zij op de vaderlijke boerderij niet gemist kunnen worden.

40% VOOR DE ZWARTE MARKT.

In „Volk en Vaderland" wordt geconstateerd, dat de Nederlandse boeren tenminste 40% van hun producten voor de zwarte markt achterhouden. Het blad vraagt invoering van een quota-systeem, zoals dit in België door de Duitsers wordt toegepast.

Wij ontvingen.

„THE WOLRD'S GREAT CATHOLIC LITERATURE."

De Verenigde Staten zijn bekend om hun „digests", samenvattingen — vaak gedenatureerd — van het vele dat geschreven wordt.

Op zichzelf is het digest-systeem een uitwas van de beschaving, die zich zo overleefd heeft, dat ze voor het lezen van het oorspronkelijke noch de capaciteit, noch de tijd heeft. Is het op zichzelf treurig, dat er een Dickens-digest verschijnt, waarin men de Pickwick Papers tot een dun boekje heeft gecondenseerd, als symptoom is het nog heel wat ernstiger. Dit systeem, doorgevoerd op vele terreinen, bengt het mensdom tot een soort encyclopaedische kennis, een feiten-kennis, die de dood van alle wetenschap en denken is. Wij behoeven op Curaçao maar om ons heen te zien, om de gevolgen van encyclopaedische kennis te ontwaren.

Geheel iets anders zijn de bloemlezingen, die den eigenlijken schrijver bij fragmenten geven. Een zekere subjectiviteit van den samensteller van de bloemlezing geeft weliswaar een persoonlijk cachet aan het boek, doch de auteur blijft zichzelf. Zèlfs deze boeken verschijnen in de Verenigde Staten. Het is al lang geleden, dat in dit blad werd aangekondigd „The World's Great Catholic Poetry", samengesteld door Dr. Thomas Walsh. Wat de Kerk aan poëzie heef voortgebracht, nadat een hemelbode zelf het eerste accoord hiervan had aangeslagen met het Ave Maria, is zonder einde. Het is met dankbare herinneringen, dat wij dit boek nog eens vermelden als inleiding op een tweede boek, dat thans is verschenen: **The World's Great Catholic Literature**, samengesteld door **Dr. George N. Shuster**, en evenals het eerstgenoemde boek uitgegeven door **The Macmillan Company** te New York. Het boek kost $3.—

Evenals de dichtkunst, vindt ook het proza — waaraan dit boek in weerwil van de ruim genomen titel ‚literature' gewijd is — zijn begin in de Bijbel: And it came to pass, that in those days there went out a decree from Caesar Augustus, that the whole world should be enrolled. Van Lucas wordt de geboorte verhaald, van Matthaeus de Zaligsprekingen, van Johannes het stuk over de ware Wijnstok, van Marcus de Kruisiging. Ook andere bijbelschrijvers en enkele liturgische stukken zijn vertegenwoordigd, o.a. een gedeelte van de Romeinse mis-canon. De inhoud van het boek is in 7 hoofdgroepen verdeeld: de vroege kerk, de middeleeuwen, de renaissance, het humanisme, de eeuw der geloofsverbreiding, de 19e eeuw en de moderne tijd. Wel verre ervan dat uitsluitend stukken op de godsdienst betrekking hebbende zijn opgenomen, zijn in het boek vele stukken te vinden, die slechts zeer indirect hiermede te maken hebben. Ook zijn niet alle opgenomen schrijvers Katholiek, zoals T.B. Macauley, van wien het overbekende stuk over de R.K. Kerk is opgenomen. Wie de inhoudslijst nagaat moet wel constateren, dat het veel verder men teruggaat, des te groter het aantal heiligen onder de schrijvers. „No living saints or sinners are included, the former, I surmise — aldus de inleiding — because of the difficulty in finding any, the latter because they are so multitudinous."

Het boek is een samenraapsel, zoals elke bloemlezing een samenraapsel is. Het had veel dikker kunnen zijn, ook veel dunner. Het is een puur persoonlijke keuze van den samensteller, uit stukken die voor het grote merendeel gelouterd zijn door het vuur der eeuwen. Wij menen, dat de samensteller een vrij goede keuze heeft weten te doen en op deze wijze een boek heeft gevormd, dat handzaam is en goed. De Kerk als zodanig is er niet om letterkunde te maken, maar naar St. Thomas' gedachte komt de genade niet alleen om te verhelderen, maar ook om op de natuur te bouwen. Wel niets is méér natuurlijk dan menselijke zelfuitdrukking. Het is altijd goed te zien hoe anderen dit beter gedaan hebben en te mogen profiteren van hetgeen zij baarden.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.:

Telegram Afdeling:
13.3: Carrière, tel. 553, Hotel K. 29.
14.3: Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Meinster, tel. 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling:
13.3: Pruis, tel. 299, Emmastad 14.
14.3: Soffree, tel. 799, Hotel CPIM.

Dok Afdeling: De Klerk, tel. 431 en Prins, tel. 330, Hotel K. 61.

Sportclub „Asiento": Voetballen: As. Zondag 14 Maart revanche-wedstrijd: Asiento 1 — Engels elftal; terrein Rio Canario; aanvang 16.15 uur precies.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten: Zondag, 14 Maart: 9.30 uur Jeugddienst; 17.00 uur Catechismus-predicatie. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Bekendmaking.

1. Op Woensdag 17 Maart 1943 gedurende den voormiddag zullen de alarm-sirenes loeien voor de eerste oefening in 1943.

2. De bedoeling van deze alarm-oefeningen is om de leden van de Luchtbeschermingsdienst te oefenen voor hun taak om tijdens een vijandelijken aanval zoo goed mogelijk de bevolking hulp te verleenen.

3. De bevolking zelf moet echter ook goed begrijpen dat tijdens een vijandelijken aanval er minder slachtoffers zullen vallen naarmate de bevolking zelve daartoe meewerkt.

4. Daarom wordt een ieder verzocht ook tijdens de alarm-oefeningen mede te werken door:

a. kalm blijven;
b. de orders van de politie op te volgen;
c. niet nieuwsgierig toe te kijken;
d. zooveel mogelijk de straat te verlaten en in huis te blijven;
e. het toezicht op de schoolkinderen aan de onderwijzers over te laten.

5. Gedurende de oefening zal het particulier telefoonverkeer korten tijd worden gestaakt en het verkeer op alle wegen slechts worden toegelaten voor militairen en personeel der Luchtbeschermingsdienst.

6. De bevolking wordt verzocht op het Politie Bureau te melden waar de sirenes NIET of SLECHT gehoord worden.

De Luitenant ter Zee der 2e klasse K.M.R.,
Hoofd Luchtbeschermingsdienst te Aruba,
H. S. Drost.

Announcement.

1. During the morning hours of Wednesday March 17 the alarm sirenes will sound for the first exercise of 1943.

2. The meaning of these alarm exercises is to train the members of the Air-defense service to assist the population as well as possible, during an enemy airraid.

3. The population itself, however, must fully realize that during an enemy airraid fewer victims will fall in proportion with the cooperation given by the people themselves

4. For this reason everybody is requested to cooperate during the alarm exercises by:

a. remaining calm;
b. following stricly the orders given by the police;
c. not looking on curiously;
d. abandoning the streets as far as posible and staying home;
e. leaving the supervision of the children during school-time to the teachers.

5. During the excercise the private telephone-connection will be interrupted for a short time and the traffic on all roads will only be admitted for military men and members of the Air-Defense Service.

6. The population is requested to report at the Police office, the places where the sirenes are heard with difficulty or not heard at all.

Sub Lieutenant K. M. R.
Chief of the Air-defense Service
H. S. Drost.

Participacion.

1. Riba Diarazon 17 Maart 1943 durante horanan di mainta, sirenanan lo duna señal di alarma pa e promé ehercicio di den año 1943.

2. E tencion di e ehercicionan di alarma, ta pa instrui miembronan di Servicio di Proteccion Aerea pa nan trabao durante un ataque di enemigo pa nan por duna yudanza asina mihor posible na poblacion.

3. Poblacion mes mester comprende bon cu durante un ataque di enemigo lo tin menos victima, segun cu e poblacion mes duna su cooperacion.

4. Pesey ta pidi cada un pa coopera durante ehercicionan di alarma, di;

a. keda calmo;
b. sigui ordenan di policia;
c. no sea curioso pa bai mira;
d. bandona caya asina tanto posible i keda den cas;
e. larga cuidao di muchanan di school na cargo di maestronan di school.

5. Durante e ehercicio lo suspende servicio di telefon particular pa un corto tempo i trafico riba tur caminan n lo ta solamente pa militarnan i personal di Servicio pa Proteccion Aerea.

6. Ta pidi nan cu no tende of cu a tende menos bon sirena di participa esey na Oficina di Policia.

Luitenant ter Zee 2e klasse K. M. R
Hefe di Servicio pa Proteccion Aerea na Aruba
750 **H. S. Drost.**